

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Την τελευταία περίοδο το οικοδόμημα της Ευρώπης – Φρούριο κλονίζεται από τα εκατομμύρια των ξεριζωμένων που επιχειρούν να γλιτώσουν από περιοχές όπου οι πόλεμοι, η καταστροφή και ο θάνατος συνθέτουν την κοινωνική καθημερινότητα. Μία καθημερινότητα που δημιούργησαν και επέβαλλαν τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη της δύσης προκειμένου να επεκτείνουν την κυριαρχία τους και να διαιωνίσουν το υπάρχον εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα. Με πολεμικές και οικονομικές συγκρούσεις, με την παρέμβαση στη διαμόρφωση του πολιτικού σκηνικού, με την υποδούληση των θρησκευτικών φανατισμών - σύμφωνα με τα συμφέροντά των οικονομικών και πολιτικών ελίτ- οι κυρίαρχοι συνέθεσαν στη Μέση Ανατολή, την Αφρική, την Ασία ένα βίαιο σκηνικό καταπίεσης, φτώχειας, ανέχειας, τεράστιας κοινωνικής ανισότητας και ισοπέδωσης ολόκληρων πόλεων και χωριών, με αποτέλεσμα πλήθη εξαθλιωμένων, νεκρών και εκτοπισμένων. Τα κράτη και οι κυβερνώντες της Ευρώπης - εντείνοντας την απειλοσία αυτών που έχουν εξαναγκάσει σε φυγή από τους τόπους τους και παλεύουν για την επιβίωσή τους-υψώνουν φράχτες, τοποθετούν στρατό και εξοπλισμένα σώματα προκειμένου να δυσχεράνουν και εμποδίσουν την είσοδο των προσφύγων και μεταναστών στη δύση, με αποτέλεσμα χιλιάδες άνθρωποι να πνίγονται στη μεσόγειο και να αφήνουν την τελευταία τους πνοή κατά τη διάρκεια αυτού του δύσκολου ταξιδιού.

Με τη συνολική κρίση του καπιταλισμού να βαθαίνει και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό να αποτελεί το σταθερό μοτίβο κίνησης κράτους και κεφαλαίου, το καθεστώς έκτακτης ανάγκης και το καθεστώς εξαίρεσης εφαρμόζεται και αναπτύσσεται μέσω της διαχείρισης των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών. Ήδη από τις αρχές του 21ου αιώνα η Ευρωπαϊκή Ένωση οργανώνεται για να αποτρέψει την είσοδο όσων προσπαθούν να γλιτώσουν από το μέλλον που ο καπιταλισμός τους έχει κατασκευάσει. Η επιχείρηση θωράκισης των ευρωπαϊκών συνόρων ξεκίνησε την ίδια περίοδο όπου η «πολιτισμένη» δύση προσπαθούσε να κάνει εξαγωγή δημοκρατίας. Οι συνέπειες των πολέμων σε πρώην Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Αφγανιστάν κλπ έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Μέρος μόνο του πλήγματος προστασίας των συμφερόντων του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος είναι η συμφωνία Δουβλίνο 2 που ψηφίστηκε το 2003 αλλά και η δημιουργία του στρατιωτικού σώματος FRONTEX το 2004.

Μετά τον πόλεμο στη Συρία το τεράστιο προσφυγικό και μεταναστευτικό κύμα που δημιουργήθηκε και κινήθηκε από την ευρύτερη εμπόλημη περιοχή προς την δύση διέρρηξε την Ευρώπη – Φρούριο. Τα μέτρα που είχαν λάβει οι κυρίαρχοι φάνηκαν ανεπαρκή να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους έτσι επιχειρείται η εκ νέου διατύπωση και μετασχηματισμός τους, όπως στην περίπτωση των συνθηκών του Δουβλίνο 2 και της Σένγκεν. Επιπλέον η FRONTEX ενισχύεται -με τεράστια χρηματικά ποσά να δίνονται για τον περαιτέρω εξοπλισμό της και διευρύνονται όλο και περισσότερες οι αρμοδιότητές της, καθώς μπορεί να επεμβαίνει όπου κρίνεται αναγκαίο για την διασφάλιση των στεγανών αλλά και την επαναπροώθηση όσων “ανεπιθύμητων” καταφέρνουν να εισέλθουν στην Ευρώπη-, δημιουργούνται τα **hot spots** και προχωρούν στο άνοιγμα κι άλλων **στρατοπέδων συγκέντρωσης**.

Η στρατηγική θωράκισης των συνόρων της δύσης από τους κυρίαρχους δεν είναι ξεκομμένη από τις συνθήκες υποταγής που θέλουν να επιβάλλουν και στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών. Με πρόσχημα τον μεγάλο αριθμό προσφύγων και μεταναστών που εισέρχονται στις ευρωπαϊκές μητροπόλεις διαχέουν με ακόμα μεγαλύτερη ένταση τον ρατσισμό -καλλιεργώντας τον κοινωνικό εκφασισμό- διασπείρουν ένα κλίμα φόβου και τρομοκρατίας στις ντόπιες κοινωνίες προκειμένου να επιτύχουν το αλληλοφάγωμα των εκμεταλλευόμενων και να προχωρήσουν στην επιβολή νέων μέτρων “ασφάλειας”, δηλαδή νέων μέτρων που θα επιφέρουν τον ακόμα πιο ασφυκτικό

Άμεση απελευθέρωση της Sanaa Taleb και όλων των έγκλειστων μεταναστ(ρι)ών και προσφύγων

Την 1^η Μάρτη η Sanaa Taleb, που βρίσκεται φυλακισμένη στο κέντρο κράτησης γυναικών μεταναστριών και προσφύγων στο Ελληνικό, δικάζεται για απείθεια και φθορά δημόσιας παρουσίας. Οι κατηγορίες αυτές είναι η εκδικητική απάντηση που της δόθηκε από το κράτος και τους μηχανισμούς του γιατί αντιστάθηκε στη βίαιη απειλή της – τη στιγμή μάλιστα που το αίτημά της για άσυλο δεν έχει ακόμα εξεταστεί-. Με τη δίωξή της οι κυρίαρχοι επιχειρούν να τρομοκρατήσουν όλους όσους αγωνίζονται και να βάλλουν φρένο σε μελλοντικούς αγώνες. Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί/ες, ως καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι, πρέπει να σταθούμε στο πλάι των προσφύγων και των μεταναστών/στριών δείχνοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη μας. Στηρίζοντας τους αγώνες και τις διεκδικήσεις τους, αντιλαμβανόμενοι πως ο εχθρός είναι κοινός και δεν είναι άλλος από το κράτος και τον καπιταλισμό.

Ικανοποίηση όλων των αιτημάτων τους

Ελεύθερη μετακίνηση για όλους/ες

ελέγχο και περιορισμό των καταπιεσμένων. Επιπλέον πάνω στη διαχείριση του κύματος των προσφύγων και των μεταναστών επενδύουν τα μεγαλύτερα σχέδιά τους. Αυτό καταδεικνύεται και με την πρόσφατη συμφωνία μεταξύ Ευρώπης και Η.Π.Α για παρουσία του NATO στο Αιγαίο. Ναι μεν από τη μία φανερώνεται ξανά η αghαστή συνεργασία των από τα πάνω όταν θέλουν να αντιμετωπίσουν όποιους ταρακουνούν τα θεμέλια της κυριαρχίας τους, αλλά κατά κύριο λόγο αυτή η συμφωνία αποτελεί μία κίνηση με την οποία οι “μεγάλες δυνάμεις” καταλαμβάνουν θέση μάχης, για τη διεκδίκηση των συμφερόντων τους, στον πόλεμο που έχει ήδη ξεκινήσει.

Ο ελληνικός χώρος αποτελεί ένα πεδίο όπου με ιδιαίτερη ευκρίνεια ξετυλίγονται όλοι αυτοί οι σχεδιασμοί. Κράτος, διακρατικοί θεσμοί και μονάδες καταστολής συνεργάζονται για να υπερασπιστούν την Ευρώπη – Φρούριο, να αποτρέψουν τη μαζική και ανεξέλεγκτη είσοδο των καταπιεσμένων, να ξαναστείλουν πίσω όσους μπορούν, αλλά και να δημιουργήσουν τις συμμαχίες τους. Η ψευδεπίγραφη ανθρωπιστική ρητορική του ελληνικού κράτους, όπως και όλων των άλλων κρατών που έχουν υιοθετήσει παρόμοια τακτική, ξεχάστηκε πολύ γρήγορα μόλις οι συνθήκες το απαίτησαν. Όπως συνέβη στη Μυτιλήνη ή στην Κω με τους λιμενικούς και τους μπάτσους να εκδηλώνουν το μισάνθρωπο και αντικοινωνικό πρόσωπο του καπιταλισμού. Τα γεγονότα επίσης στην Ειδομένη όπου κηρύχθηκε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και οι στοιβαγμένοι πρόσφυγες και μετανάστες αλλά και οι αλληλεγγυοί αντιμετωπίστηκαν με συλλήψεις, ξύλο και δακρυγόνα, αποδεικνύουν του λόγου του αληθές. **Ουσιαστικά, όλο αυτό το διάστημα, το ελληνικό κράτος ασχολείται με την καταστολή, τη διαλογή και τις απελάσεις των μεταναστών, χτίζοντας φράχτες, hotspots και στρατόπεδα συγκέντρωσης, η γενικευμένη χρήση των οποίων δεν είναι καθόλου συμπτωματική, καθώς με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται ο περιορισμός, ο έλεγχος και η καταστολή ολόκληρων πληθυσμών.** Βλέπουμε λοιπόν ανθρώπους από το Μαρόκο, τη Συρία, το Μπαγκλαντές, τη Σομαλία και άλλους να φεύγουν από τα σπίτια τους, να ξοδεύουν την όποια περιουσία έχουν, να ρισκάρουν τη ζωή τους για να βρεθούν επί της ουσίας έγκλειστοι και υπό περιορισμό ή να μένουν στο δρόμο μέχρι την συνέχιση του ταξιδιού, την παροχή άδειας παραμονής ή την βίαιη επιστροφή.

Απέναντι στους σχεδιασμούς κρατών και καπιταλιστών έχει αναπτυχθεί ένα ισχυρό κοινωνικό ρεύμα για άμεση βοήθεια των εκατομμυρίων προσφύγων και μεταναστών που καταφθάνουν. Παρόλο που προωθείται μέσω των ΜΜΕ ο διαχωρισμός των ξεριζωμένων σε χρήσιμους και περιττούς και εν συνεχεία η ταύτισή τους με το πρόβλημα και ο χαρακτηρισμός τους ως εσωτερικό εχθρό, εκδηλώνονται έμπρακτες χειρονομίες αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης. Ενάντια στον κοινωνικό κανιβαλισμό που προωθείται από τα πάνω, ο κόσμος του αγώνα προσπαθεί με κάθε τρόπο να σταθεί δίπλα στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Από συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης μέχρι καταλήψεις στέγης. Κινήσεις που διευρύνονται διαρκώς και οι οποίες αυτή τη στιγμή είναι πραγματικά απαραίτητες για την επιβίωση αυτών των ανθρώπων. Η δημιουργία μάλιστα δομών αλληλεγγύης -τόσο στα σημεία εισόδου, όπως είναι η Μυτιλήνη, αλλά και στα κέντρα των μεγάλων πόλεων- έχει ως αποτέλεσμα να αντιμετωπίζονται σε κάποιο βαθμό οι άμεσες ανάγκες αλλά και να αμφισβητείται το μονοπώλιο του κράτους να διαχειρίζεται τα κοινωνικά προβλήματα. Για αυτούς τους λόγους άλλωστε έχουν δεχθεί επίθεση ή απειλές οι δομές αυτές από κρατικούς μηχανισμούς. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι επίσης το γεγονός πως όλο και περισσότεροι πρόσφυγες και μετανάστες προχωρούν σε κινήσεις αντίστασης και αγώνα, αντιλαμβανόμενοι πως από τους από τα πάνω τίποτα δεν δίνεται αυτονόητα και για να έχουν έστω και το ελάχιστο πρέπει να το διεκδικήσουν. Από τις προσπάθειες οργάνωσής τους μέσα σε κέντρα κράτησης και τις απεργίες πείνας μέχρι το κατέβασμά τους στον δρόμο και την παρουσία τους σε κινήσεις αλληλεγγύης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνδεθούν όλες αυτές οι κινήσεις στον ευρύτερο αγώνα ενάντια σε κράτος και τον καπιταλισμό. Γιατί ο ξεριζωμός τόσων εκατομμυρίων ανθρώπων είναι αποτέλεσμα του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος και μόνο με την ανατροπή του μπορεί να σταματήσουν οι βίαιοι εκτοπισμοί, οι πόλεμοι, οι λεηλασίες, η εκμετάλλευση, η φτώχεια και η υποταγή. **Από κοινού λοιπόν πρέπει να προτάξουμε τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη και να αγωνιστούμε ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα για να καταργήσουμε τα σύνορα και τους επίπλαστους διαχωρισμούς που μας επιβάλλει η κυριαρχία. Από την πλευρά μας ως αναρχικοί πρέπει να οξύνουμε του αγώνα μας για έναν κόσμο χωρίς κράτη, χαρτιά, σύνορα και εκμετάλλευση. Προτάσσουμε και προχωράμε στο δρόμο της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των καταπιεσμένων. Χτίζουμε σχέσεις και δομές που προωθούν το όραμα για μια κοινωνία ισότητας, δικαιοσύνης και ελευθερίας.**

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

αναρχική συλλογικότητα “Ο(μικρον)72” –
μέλος της Α.Π.Ο (Αναρχική Πολιτική Οργάνωση |Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων |)

“οδοιπóre δεν υπάρχει δρόμος, τον ανοίγεις βαδίζοντας”

<http://omikron72.espivblogs.net>

